

IZZVENELE PESMI.

Andante:

Klavir zveni,
vijolin ihti,
in v hčerini nežno se topeči glas
pomešal se je rezko resni bas.

Adaggio — Allegro:

In starec sluša: — smeh in stok vijolina —
morjé glasov se v dušo mu preлива;
in starec sanja: — dlan oči zakriva,
odjadral duh na čolnu je spomina
v deželo bajno mladih želj in snov,
v deželo neizsanjanih čarov.

In spet hiti korak po tratah cvetnih
mladostne vesne bujne, solnčnojasne,
v pokoj dremotni, ko noči poletnih
lil slavec tožbe je čarobnokrasne,

žareli mladih so stremljenj vrhovi,
kipeli v zrak ponosnih sanj gradovi.

In kot nekdanje dni, sluh zopet pije
besed medenih nepozabni slaj,
in v mračno dušo prav kot nekdanj sije
kras dragih slik — ljubezni prve maj.

Presto — Apassionato:

Klavir grmi,
akord kipi,
in v vrisku gosli, v stokanju godal
za gradom grad se v meglo je razpal.

Grave — Consolante:

Izpod dlani tedaj na blede lica vela
je starcu nema, nema solza pripolzela.

Kaj vstalo mu iz srčnih je globin?
Vampir že davno mrtvega gorja?
Je blisnil v duši diven li spomin?
Obsinil jo mladostnih soj zvezda?

A tiho že prihaja tolažnica,
da pot v kraljestvo luči mu odpre,
kjer mir tišin zjasnil bo trudna lica,
kjer večni čar bo sanjalo srce.

Finale:

Kot da nevidne so roke
ljubeče v večno ga slovo objele,
vzdrhtelo trudno je srce
v odmevih zadnjih pesmi izzvene.

Milan Kuret.

PESEM.

Moja misel te išče, brodi kri,
žalostna se vrača: ga ni, ga ni.

Pri misli, da te objamem v daljave,
so moje roke krvave, krvave.

Plakam, a vse solzé
niso močne dovolj,
da operem si misel krvavo,
krvave roké.

Ivan Dobravec.